

til fremtidige Indstillinger fra de kommunale Raad ved Overlærerembeders Besættelse.

Formanden: Jeg maa anmode om, at man afslutter denne Debat om den paagældende Overlærerudnævnelse, da det jo er tredje Behandling af Finansloven, vi har, og ikke første Behandling.

Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen har Ordet. Jeg henstiller, at det ærede Medlem fatter sig i Korthed.

Vilhelm Rasmussen: Det har interesseret mig i høj Grad at høre den højtærede Ministers Tale. Jeg finder, at den var et paa en Gang pudsigt og mandigt Forsvar for, hvad han har gjort. Det pudsige er en Egenskab, som jeg ikke misunder den højtærede Minister, det mandige derimod har min fulde Respekt. Men hvad det saglige angaar, forekommer det mig, at den højtærede Ministers Forsvar var ganske overordentlig svagt. Den højtærede Minister mente, at han i denne Sag netop havde taget Hensyn til Forældrene, fordi Ministeren havde imødekommet en Forældreforening ude i Søborg. Det forekommer mig at være en ganske mærkværdig Stilling, den højtærede Minister dør indtager. Man har i Henhold til gældende Love i Kommunerne Skolekommissioner, valgt paa det bredeste Grundlag, og en Kommunalbestyrelse, valgt paa et meget bredt Grundlag. De to Myndigheder er de nærmeste til at varetage Forældrenes Interesser med Hensyn til Folkeskolen. Det er Forældrenes Repræsentation, og det er dog fuldstændig meningsløst at ville opstille en tilfældig lille Forældreforening i et Sogn som en Repræsentation for Forældrene, hvis Meninger man tillægger større Vægt, end man tillægger Skolekommission og Sogneraad.

Jeg vil ogsaa meget stærkt advare den højtærede Minister imod alvorligt at komme ind paa den Tankegang, for det vil jo, naar man mener, at et lille Mindretal af Forældre kan øve en saadan Indflydelse paa Ministeren, føre til, at der rundt omkring i Landets Sogne dannes saadanne smaa Forældreforeninger, som saa, naar der er Tale om et Embedes Besættelse, gaar til Ministeren og gør deres Anskuelser gældende. Det vilde da virke i allerhøjeste Grad uheldigt paa Udviklingen i vort Skolevæsen.

Derfor mener jeg, at paa dette Punkt, som er det centrale, er den højtærede Ministers Stilling ganske overordentlig svag.

Men den er ogsaa meget svag med Hensyn til det, som det sagligt drejede sig om ved denne Lejlighed. Jeg indrømmer, at Ministeren gjorde mange pudsige Bemærkninger om dette pædagogiske Spørgsmaal, men det var ikke for de Mennesker derude en Bagatel. Det, de ønskede, var at faa Klarhed over — som Formanden for Forældreforeningen skriver — det Reformarbejde, der for Tiden gøres indenfor Skolen i Retning af Førstehaandsarbejde og Selvvirksomhed hos Børnene. Det blev der gjort Rede for, og det var han glad ved. Altsaa, hvis Forældreforeningen skulde imødekommes, saa skulde det være en Mand, om hvem Ministeren vidste, at han kunde og vilde arbejde i den Retning.

Ganske den samme Opfattelse havde den større Repræsentation for Forældrene, Sogneraadet og Skolekommissionen, thi det hedder i Sogneraadets Brev til mig: „Paa et Skolekommissionsmøde i sidste Uge besluttede vi ved det nye Skoleaars Begyndelse at gøre et Forsøg i to Førsteklasser paa at indføre den Undervisningsform, som De anbefalede.“ Det er altsaa ikke saadanne taagede Ting som det, den højtærede Minister kalder en Opdragelse i min Aand, men det er ganske konkrete Bestræbelser paa Skolevæsenets Omraade, som den højtærede Minister burde have taget Hensyn til, i særlig Grad, hvis han vilde imødekomme Forældrene.

Nej, det, den højtærede Undervisningsminister her gør, er at skabe en fuldstændig ny Sædvane, som i sit Princip er et Udtryk for Enevælde fra Ministeriets Side, og det ærede Medlem Hr. Sundbo har fuldstændig Ret til at spørge: Er det virkelig en Venstreministers Hensigt for Fremtiden at administrere Embedsbesættelser paa den Maade, at Ministeren blankt undlader at tage Hensyn til de stedlige Myndigheders Ønsker og derimod ene foretager det, som Ministeren selv ønsker foretaget? Det er ikke alene fra Socialdemokraterne og fra hans eget Parti, den højtærede Minister har faaet Misbilligelse for sin Holdning i denne Sag. Selv „Nationaltidende“ har udtalt sig misbilligende om den højtærede Ministers Adfærd. Det har bl. a. skrevet